

V I Lenin

Från nedbrytningen av den gamla strukturen till skapandet av en ny

8 april 1920

Vår tidning är ägnad åt frågan om kommunistiskt arbete.

Detta är en synnerligen viktig fråga i socialismens uppbyggande. Framför allt måste man ordentligt göra klart för sig att denna fråga *kunde* ställas praktiskt först sedan proletariatet erövrat den politiska makten, först sedan godsägarna och kapitalisterna exproprierats, först sedan proletariatet som tillkämpat sig statsmakten vunnit avgörande segrar över utsugarna, vilka bjöd desperat motstånd och organiserade kontrarevolutionära uppror och inbördeskrig.

I början av 1918 verkade denna tid ha kommit – och den kom faktiskt efter den tyska imperialismens militära fälttåg mot Ryssland i februari (1918). Men den tiden blev då så kort, en ny och starkare våg av kontrarevolutionära uppror och invasioner svepte fram så snabbt, att sovjetmakten inte fick möjlighet att något så när uppmärksam och ihärdigt syssla med det fredliga uppbyggnadsarbetets frågor.

Vi har nu upplevt två år av oerhörda och otroliga svårigheter, svält, umbäranden och olyckor, men samtidigt också enastående segrar för Röda armén över den internationella kapitalistiska reaktionens horder.

Nu finns det goda skäl att hoppas (om de franska kapitalisterna inte lyckas hetsa Polen i krig) att vi får en stabilare och varaktigare fred.

Under två år har vi redan skaffat oss viss erfarenhet av uppbyggnadsarbete på socialistisk grund. Därför kan och måste vi på allvar ställa frågan om kommunistiskt arbete det vore för övrigt riktigare att tala om socialistiskt arbete och inte om kommunistiskt eftersom det inte är fråga om det högre utan om det lägre, första stadiet i utvecklingen av den nya samhällsstruktur, som växer fram ur kapitalismen.

Kommunistiskt arbete i ordets snävare och striktare bemärkelse är obetalt samhällsnyttigt arbete, arbete som inte utförs för att fullgöra en bestämd plikt, inte för att få rätt till vissa produkter, inte enligt i förväg fastställda och lagstadgade normer, utan frivilligt arbete, arbete oberoende av normer, arbete som utförs utan förväntningar om belöning, utan belöning som villkor, arbete enligt vanan att arbeta för det allmännas bästa och enligt en medveten (till vana bliven) inställning till nödvändigheten av arbete för det allmännas bästa, arbete som ett behov för en sund organism.

Det står klart för var och en att vi, dvs vårt samhälle, vår samhällsstruktur, ännu har mycket, mycket långt kvar tills sådant arbete tillämpas i stor, verkligt massomfattande skala.

Men redan det att såväl hela det avancerade proletariatet (kommunistiska partiet och fackföreningarna) som statsmakten har tagit upp denna fråga är ett steg framåt på denna väg.

För att komma fram till det stora måste vi börja med det lilla.

Efter ”det stora”, efter den statsomvälvning som avskaffade det kapitalistiska ägandet och gav proletariatet makten, kan uppbyggandet av det ekonomiska livet på ny grundval endast börja med *det lilla*.

Subbotniker, arbetsarméer, arbetsplikt – detta är praktiskt socialistiskt och kommunistiskt arbete i olika former.

När det gäller att förverkliga detta förekommer fortfarande en massa brister. Avfärda dem med ett skratt (eller raseri) katt, bortsett från kapitalismens försvarare, endast personer som helt saknar förmåga att tänka.

Brister, fel och misstag är oundvikliga i ett så nytt, så svårt, så stort företag. Den som är rädd för svårigheter vid socialismens uppbyggande, låter skrämman sig av dem, ger sig hän åt förtvivlan eller ängslig förvirring är inte socialist.

Att skapa en ny arbetsdisciplin, skapa nya former av sociala band mellan människorna, skapa nya former och metoder för att dra in människor i arbete – det är en uppgift som kommer att ta många år, ja decennier.

Det är en ytterst tacksam och ädel uppgift.

Det är en lycka för oss att vi genom att störta bourgeoisin och undertrycka dess motstånd har kunnat erövra den mark, på vilken sådant arbete *blivit möjligt*.

Och vi kommer med all energi att ta itu med detta arbete. Uthållighet, ihärdighet, beredvillighet, beslutsamhet och förmåga att pröva saker hundra gånger, rätta till dem hundra gånger och till varje pris nå målet – det är egenskaper som proletariatet utvecklade under tio, femton, tjugo år före Oktoberrevolutionen, det har under de två åren efter revolutionen utvecklat dem under oerhörda umbäranden, svält, förödelse och elände. Dessa proletariatets egenskaper är en borgen för att proletariatet kommer att segra.

Den 8 april 1920

Kommunistitjeskij Subbotnik, den 11 april 1920

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 40, s 314-316

Sv. övers. Rolf Berner